

videre er tydeliggjort, at forbud mod optagning af bundmaterialer også omfatter opgravning af østers- og muslingeskaller, ligesom forbudet er udvidet, idet ikke alene — som hidtil — optagninger, hvorved der kan lægges fiskerne hindring i vejen for udøvelsen af deres erhverv, men også enhver optagning, som kan forårsage ulemper for fiskeriet, forbydes. Uden for bestemmelserne er holdt de foranstaltninger, der med ministeren for offentlige arbejder eller landbrugsministerens tilladelse er godkendt i forbindelse med anlæg af trafikmæssig eller industriel karakter o. lign., inddæmnings- eller tørlægningsarbejder, idet afvejelse af fiskeriets interesser over for ønskeligheden af gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger i disse tilfælde er sket forud for tilladelsens meddelelse.

Stk. 2—6. Heri er foreslået bestemmelser til sikring af, at foranstaltninger på fiskeriterritoriet, ikke tillades iværksat på steder, hvor der traditionelt udøves erhvervsfiskeri, uden at fiskerne skadesløsholdes.

Grunde, såvel af erhvervsøkonomisk som af samfundsmæssig karakter, fremført særlig indenfor fiskeriet og den fiskeribiologiske forskning, taler meget stærkt herfor. Med de pågældende bestemmelser, som man er klar over til en vis grad betyder et brud med hidtidig retsopfattelse, rådes der imidlertid bod på fiskernes hidtidige usikre retsstilling og gives dem beskyttelse mod tilfældige indgreb i det grundlag, såvel af økonomisk som af anden art, hvorpå de har opbygget deres eksistens.

Skadesløsholdelsen, som kan tænkes ydet i form såvel af kontant godtgørelse som i dækning af udgifterne til udsætning af fiskeyngel eller sættefisk til afhjælpning af de forringede fiskerimuligheder, foreslås om fornødent fastsat af et nævn. En eventuel kontant godtgørelse kan tænkes ydet ikke alene til fordeling blandt de berørte fiskere, men også som hjælp til f. eks. omskoling til andet erhverv eller til flytning af bopæl og erhvervsvirksomhed.

Af stk. 5 fremgår, at ordningen principielt går ud på tilvejebringelse af sikkerhed for erhvervsfiskerne derved, at tilladelser til opfyldninger, inddæmninger o. s. v. ikke gives eller opretholdes medmindre spørgsmålet om skadesløsholdelse er eller vil blive afgjort i forbindelse hermed. Undladelse af at opfylde de konkrete krav i så henseende vil, såfremt foranstaltningerne er påbegyndt iværksat, foruden strafansvar, jfr. straffelovens § 295, kunne medføre pligt til at retablere den oprindelige tilstand.

Bestemmelsen i stk. 6 gør selvfølgelig intet indgreb i den fiskeriministerens efter stk. 1 hjemlede

adgang til indgriben ganske på samme måde, som f. eks. sundhedsmyndighedernes adgang til indskriden bevares.

Til § 5.

Stk. 1 svarer med en enkelt redaktionel ændring til SL § 11, stk. 1, SL § 4, stk. 3, 2. pkt. og SL § 17, stk. 4, sidste pkt. Da anvendelsen af træflod til afmærkning af tejer o. lign. har vist sig at kunne forvolde skrueskader på fartøjer, der oversejler afmærkningerne, er foreslået forbud mod sådan afmærkning.

Stk. 2. Bestemmelsen er ny og skyldes, at flydende bundgarn må anses for så farlige for skibsfarten, at fornøden afmærkning bør finde sted. Da violet lys er mindre synligt end hvidt lys, er dette efter henstilling fra fiskeriorganisationerne foretrukket. Samtidig er påbudt anvendelse af blinklys, idet de nu udeksperimenterede blinklys har vist sig så driftsikre og økonomiske, at der ikke mere er grund til at bibeholde de mindre effektive faste lys.

Stk. 3 indeholder de hidtidige bestemmelser i SL § 5, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Bestemmelsen svarer til SL § 17, stk. 3. Grænsen for størrelsen af redskaber, der skal afmærkes som her foreskrevet, er foreslået sat ned fra 25 til 20 m i ringen.

Stk. 5 svarer til SL § 11, stk. 2, 2.-6. pkt.

Stk. 6 afløser bestemmelserne i SL § 11, stk. 2, 1. pkt., der påbyder optagelse af benyttede pæle mellem hver sæson, når disse efter fiskerikontrolens skøn kan afstedkomme fare for sejlads eller hindring for udøvelse af fiskeri.

Der foreslås nu ubetinget pligt til optagning af pæle, der ikke benyttes fra sæson til sæson, samt efter hver sæson af alle pæle i fjorde, vige, mindre indskæringer af havet og sundene, herunder Limfjorden og Øresund, såsnart årets fiskeri er afsluttet, idet pælene erfaringsmæssigt her kan være til gene for sejlads eller fiskeri. På den anden side har man ikke foreslået noget almindeligt påbud om optagning langs de åbne kyster af pæle, der bruges fra sæson til sæson, idet gener kun vanskelig her vil forekomme, og det derfor skønnes rimeligt ikke at pålægge fiskerne de udgifter, som er forbundet med trækning af pælene efter hver sæson, udgifter, der ikke mindst, hvor pælene står på kalkbund, er meget betydelige.

Stk. 7 svarer til SL § 6, der er tydeliggjort. Der er endvidere efter henstilling fra fiskeriorganisationerne foreslået adgang til mærkning af pælene ikke alene som hidtil ved indbrænding, men også ved indhugning.

Stk. 8. Bestemmelsen svarer til SL § 11, stk. 3, men er omredigeret for at opnå overensstemmelse